

De nachtmerrie van elke oppas

(Every baby-sitter's Nightmare)

Blijspel in twee bedrijven

door

CRAIG SODARO

Vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE NACHTMERRIE VAN ELKE OPPAS (EVERY BABY-SITTER'S NIGHTMARE)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CRAIG SODARO** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1991 by Eldridge Publishing Company
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **17** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

OVER DE AUTEUR: **Craig Sodaro** heeft talloze toneelstukken geschreven. Het meeste van zijn werk is uitgesproken geschikt voor kindertheater en schoolvoorstellingen en diverse van zijn stukken zijn bewerkt tot musicals. Vooral zijn stukken waarin het publiek betrokken wordt zijn bijzonder goed ontvangen. Voor wijktheater schrijft hij onder de naam Sam Craig. De heer Sodaro geeft fulltime les op een openbare school en hij en zijn vrouw hebben vijf dochters. Hij spreekt hier in zijn eigen woorden over zijn liefde voor het schrijven. “Ik heb altijd willen schrijven. Vanaf de eerste keer dat ik een goed uitgewerkt boek las – een lang vergeten detectiveroman – wilde ik auteur worden. Ik had altijd al een fantasie gehad die overuren maakte. Ik ben altijd meer geïnteresseerd geweest in wat zou kunnen zijn dan of twee maal twee vijf of mogelijk vier zou zijn. Ik ben opgegroeid in Chicago, maar ik denk niet dat het Midwesten veel invloed op mijn schrijven heeft gehad. Ik had het geluk dat ik als jongere veel heb gereisd, en de plaatsen die we bezochten – het Westen, Oosten en Zuiden – leken allemaal vol sfeer en dramatische mogelijkheden te zijn. Naderhand reisde ik naar Alaska, Europa en Afrika en iedere ervaring plantte zaadjes voor toekomstige verhalen. Ik schreef mijn eerste toneelstuk op de high school – een antigezag absurdistisch blijspel dat in mijn laatste periode van de lessen in Kunst opgevoerd werd. Onze lerares hield zich doof tijdens de repetities, maar we betrapten haar er allemaal op dat ze stiekem zat te lachen. Het idee van publiek dat reageert stond me wel aan en op college schreef ik me in voor een wedstrijd toneelschrijven. Ik won de prijs van vijftig dollar en ik zag mijn personages tot leven komen onder de blauwe, rode en goudgele toneellampen. Ik wist dat dit de richting was die ik met mijn obsessie voor schrijven moest inslaan. Succes op de planken moest echter nog een aantal jaren wachten, aangezien ik trouwde, met lesgeven begon, vier kinderen had en vele, vele brieven met afwijzingen terugkreeg. Tenslotte ontdekte ik een formule die werkte: thrillers met een grote rolbezetting van vooral dames, één decor en vele geestige opmerkingen. Sinds die tijd heb ik zo’n 130 toneelstukken geschreven, waarvan vele zijn uitgegeven en/of opgevoerd. Ik smaakte het opwindende genoeg door 54th Street in New York te lopen en een met vlaggen versierd theater te zien waar een van mijn stukken in première ging. Ik heb fantastische brieven ontvangen van jongeren die een rol in een stuk dat ik geschreven had speelden en ik ontdekte dat ik in Amazon.com opgenomen was. Zo af en toe vragen mensen me hoe ik zo snel kan schrijven. Ik woon 2.700 m hoog in de Colorado Rockies. In

september begint de sneeuw al te dwarrelen om de grond negen maanden per jaar te bedekken. Het wordt vroeg donker en als de houtkachel snort is er geen betere plek om verhalen te vertellen. En ik denk dat het daar allemaal om draait bij toneelschrijven. Het vertellen van een verhaal, zo eenvoudig maar dramatisch mogelijk. Er is een limiet van 90 minuten of zo om de climax te bereiken, en dat is snel in de literatuur. Ik schrijf alleen maar zo snel om er achter te komen hoe het verhaal afloopt, net als elke toeschouwer van het toneelstuk.

EVERY BABY-SITTER'S NIGHTMARE
by
CRAIG SODARO

Personages:

CARRY KAPPERS: een rustige meisje van 16 dat niet weet waaraan ze begint als ze gaat oppassen.

KENNA TEEUWEN: 14, vindt zich veel te oud voor een oppas in huis – maar is blij dat die er is als het eng begint te worden.

KEVIN TEEUWEN: 12, heeft het voorzien op de oppas.

KELLY TEEUWEN: 10, meisje dat slim voor haar jaren is.

KELVIN TEEUWEN: begin 40, man die een leven leidt dat hij niet leuk vindt hoewel hij veel van zijn gezin houdt.

TIPPY TEEUWEN: begin 40, vrouw die nog niet ontdekt heeft dat niet de dingen belangrijk zijn, maar de mensen.

CORNELIA WILLEMS: 65, een lieve maar warrige tante.

MOEDER ARENDSSEN: ongeveer 58, vrouw die altijd alles en iedereen onder controle had – tot vanavond!

EDGAR ARENDSSEN: begin 30, haar zoon, man die eindelijk volwassen wordt.

TRUDY ARENDSSEN: midden 20, een hoogst aantrekkelijke dame die meer te bieden heeft dan men aanvankelijk zou denken.

JANTJE DE VEEN: midden 30, nerveuze bankrover die veel criminele plannen heeft maar niet handig genoeg is om ze uit te voeren.

LOUIS: ongeveer 40, handlanger van Jantje, is wel handiger maar heeft geen plannen.

EDDIE DEKKER: 17, wordt ook Snelle Eddie genoemd, wou dat hij in de jaren '50 van de vorige eeuw leefde. Vindt Carrie leuk.

TIM KOWALSKI: 17, Eddies beste vriend, heeft meer gezond verstand dan waarop Eddie ooit mag hopen.

MASJA SANDBERG: 16, vriendin van Carrie.

SASKIA DOOPMAN: 16, vriendin van Carrie.

STERK: politieagente.

Kostuums:

CARRIE draagt een spijkerbroek, T-shirt en jasje. Ze heeft een boekentas bij zich met daarin haar huiswerk. Als ze de boeven verjaagt heeft ze het masker van een weerwolf op, een oude jurk aan en draagt ze een pruik. KENNA, KEVIN en KELLY dragen gemakkelijke kleren. Kevin komt op met het weerwolfmasker op. Kelly heeft een andere blouse of trui aangetrokken nadat er met druivensap “geklieerd” is.

KELVIN komt op zonder schoenen, half gekleed in een zakenpak, met een stropdas in de hand. Hij draagt een andere das en een overjas als hij naar het diner gaat. TIPPY heeft een dure cocktailjurk aan plus stola.

TANTE CORNELIA komt op in een donkere jas plus hoed en een bloemetjesjurk; ze kleedt zich om in een ochtendjas plus slaapmuts. MOEDER ARENDSSEN draagt een lange bontjas, heeft een hoed met bloemen op en heeft een grote handtas bij zich.

EDGAR draagt een zakenpak en TRUDY is zo gekleed dat haar weelderig vormen goed uitkomen.

JANTJE DE VEEN komt op in een oranje gevangenis pak met op de rug het nummer 2831167 gedrukt. Later verkleedt hij zich in straatkleding uit de kast in de huiskamer. LOUIS draagt donkere straatkleding en heeft een vuurwapen bij zich.

EDDIE houdt van de “zwarte leren jasjes” look uit de jaren ‘50 terwijl TIM normale schoolkleding draagt. Later ziet Tim eruit als een terrorist als hij een camouflagepak aan heeft,

MASJA en SASKIA zijn gekleed om uit dansen te gaan.

STERK draagt een politie-uniform.

Rekwisieten:

EERSTE BEDRIJF:

Stropdas voor Kelvin; weerwolfmasker voor Kevin/Carrie; boek en kaars of zaklantaarn voor Kenna; nagelvijl voor Tippy; tas met schoolboeken, geel papier en doos of tasje met tissues voor Carrie; papieren vliegtuigje; wit papier op boekenplank; startpistool voor Kevin; kopje of glas; koffers voor Cornelia; vuurwapen en touwen voor Louis en Jantje; prop of doek voor Jantje; tijdschrift voor Kenna; foto van vriendje en speelgoeddolk voor Kevin; hoed en jas in de kast; kopje; ninja-zwaard.

TWEEDE BEDRIJF:

Zwarte vuilniszak met “ijs” voor Kevin; knijpflesje ketchup voor Tim en Eddie; kaarsen; houten hamer voor Kelly; nunchukas of honkbalknuppel voor Kevin; parfumverstuiver voor Kenna; plopper voor tante Cornelia; papaplu in de kast; beeld op de schoorsteenmantel; Nintendo-kabels; herenschoenen; oude jurk, pruik en vuurwapen voor Carrie; handboeien voor Sterk; geld voor Tippy.

Speciale effecten:

Onweer; deurbel; pistoolschot; klop op de deur en bonzen op de deur; bloedstollende gil; wind door de bomen; griezelige muziek; licht dat aan en uit gaat; een elektrische ventilator achter het toneel om een bries te creëren voor Carries verschijning als spook.

Decor:

Het stuk speelt zich af in de woning van Kelvin en Tippy Teeuwen in een rustige, trendy woonwijk. De voordeur is linksachter met een gangkast er rechts naast. Middenachter is een groot raam waarvoor gordijnen hangen en dat geflankeerd wordt door planten of boekenkasten. Rechtsachter staat een kamerscherm met daarnaast een open haard met een beeld op de schoorsteenmantel. Via de coulissen gaat men rechtsvoor naar de keuken en de kelder en linksvoor naar de slaapkamers. Midden in de kamer staat pontificaal een bank en verder staan er nog diverse gemakkelijke stoelen plus een tafel en een lamp. Bij de bank staat een salontafel. Links tegen de wand staat een bureau of tafeltje met daarop een telefoon met snoer. De hele kamer geeft de indruk dat er nooit in geleefd wordt en dat men vooral de ordelijkheid ervan niet moet verstoren.

EERSTE BEDRIJF

1e scène

ALS HET DOEK OPGAAT is het 7 uur 's avonds en de kamer wordt slechts schaars verlicht door het licht dat van buiten komt. In de verte hoort men het ONWEREN. Even later komt KELVIN op, hij loopt op zijn sokken, is half gekleed en heeft zijn stropdas in de hand. Hij kijkt om zich heen en stoot zich aan de salontafel midden op het toneel. Het ONWEERT weer.

KELVIN: Au!

TIPPY: *(roept achter het toneel links)* Kelvin! Heb je die kaarsen al gevonden?

KELVIN: Nee, maar de salontafel heeft mijn scheenbeen gevonden!

TIPPY: Goed, schiet op! Ik kan geen mascara opdoen in het donker!

KELVIN: Ik denk dat ze in de kast liggen. *(KELVIN loopt naar de kast en doet de deur open. KEVIN springt eruit met een weerwolfmasker op)*

KEVIN: Arrrggggg!

KELVIN: Ahhhhhhh! *(valt flauw op de bank)*

KEVIN: *(doet schaapachtig het masker af en stopt het onder zijn shirt)* Pap? Pap?

KENNA: *(komt op uit de keuken met een brandende kaars of een zaklantaarn terwijl ze een boek leest)* Hoe kan IEMAND van Carmiggelt genieten als jij zo'n lawaai maakt, brulaap!

KEVIN: Moet je horen, boekenwurm, dit is niet het moment om grappen te maken. Kom eens hier met die kaars.

KENNA: *(loopt langzaam naar hem toe)* Noem me eens één goede reden waarom ik dat zou doen.

KEVIN: *(doet alsof hij hevig ontsteld is)* Ik geloof dat iemand Pap vermoord heeft!

KENNA: Och, jeetje!

TIPPY: *(komt links op terwijl ze haar nagels vijlt)* Kelvin, ik heb licht nodig.

KEVIN: Pa zijn licht is uit, Mam.

TIPPY: Kelvin?!

KENNA: *(haar hoofd op zijn borst)* Het is oké, Mam... hij ademt nog.

TIPPY: Wat is er gebeurd? Kelvin? Wakker worden! We moeten over een half uur op het diner bij de familie Berkhout zijn en je weet dat we met dit zaterdagavondverkeer over tien minuten MOETEN vertrekken! Kevin, weet jij wat er met je vader gebeurd is?

KEVIN: Gossie, Mam, geen flauw idee. Ik kwam hier binnen en daar lag hij.

KENNA: Ik hoorde een gil!

KEVIN: Het was vast iets dat hij gegeten heeft.

TIPPY: Hij moet nog eten.

KEVIN: Tijdens de lunch dan! (*KELVIN kreunt*)

TIPPY: Kelvin? Je moet opstaan! Je WEET hoe Sandra er de PEST aan heeft als mensen de hapjes vooraf missen!

KELVIN: O... Tippy, ben jij dat echt?

TIPPY: Natuurlijk ben ik dat! En raak me niet aan of je verpest mijn make-up. (*het licht gaat aan*) O, mooi! Nu kan ik mascara opdoen. ALS we vijf minuten achter elkaar elektriciteit hebben.

KENNA: Het komt door de storm.

KELVIN: Niet te geloven wat ik zag!

TIPPY: Vertel me dat maar onderweg naar de Berkhoutjes, schat. O, en dat nieuwe meisje kan ieder moment komen.

KEVIN: Welk nieuw meisje.

TIPPY: De oppas!

KELVIN: Ik zag een weerwolf.

KENNA: Ik hoef geen oppas!

KEVIN: Ik ook niet!

KENNA: Jij hebt een cipier nodig!

TIPPY: Geen tegenspraak, kinderen.

KENNA: Ik ben geen KIND meer.

KELVIN: (*verbijsterd*) Het kwam uit de kast!

KEVIN: (*met nadruk*) Ik ben ook geen kind meer!

KENNA: (*sarcastisch*) Wie heeft ooit gezegd dat je dat was? "Kind" duidt op menselijke intelligentie.

TIPPY: (*hand tegen het hoofd*) Hou op, jullie! Er komt een oppas, punt uit!

KENNA: Waarom?

TIPPY: Om ons gerust te stellen! Denk je dat jullie vader en ik zich zullen vermaken op een feestelijk diner terwijl we weten dat jullie en Kelly hier alleen zijn?

KEVIN: Daar zit wat in.

KELVIN: (*verbijsterd*) Heb JIJ iets vreemds gezien, Tippy?

TIPPY: Kelvin! Wat IS dit opeens? Voel je je wel goed?

KELVIN: Ik WEET dat het een weerwolf was.

TIPPY: Praat niet zo'n onzin en doe je donkerrode das om. Deze staat belachelijk. En o, schat, wil je ALSJEBLIEFT niet de hele avond over KittyKatty Kattenvoer praten?

KELVIN: (*terneergeslagen*) Maar KittyKatty is mijn leven.

TIPPY: Maar over stukken vis discussiëren terwijl men pastei eet is walgelijk.

KEVIN: Dat mag je zeggen!

TIPPY: Ga jij Kelly even zoeken, Kevin. Misschien is ze zoek geraakt toen het licht uit was.

KEVIN: Die mazzel zullen wij nooit hebben. (*KEVIN gaat links af*)

TIPPY: Die jongen wordt veel te brutaal, Kelvin! Ik wou dat jij tenminste eens iets ZEI tegen je zoon.

KELVIN: Weet je zeker dat je geen weerwolf heb gezien, Kenna?

TIPPY: Kelvin! Je gedraagt je beslist eigenaardig!

KENNA: Mam? Mevrouw Gisbert past vanavond toch niet op, hè?

TIPPY: Nee.

KENNA: Goed zo! Niemand vindt dat snurken van haar als ze in slaap valt leuk.

TIPPY: Ik heb dat meisje van verderop in de straat gevraagd.

KENNA: Carrie Kakmadam?

TIPPY: Ze heet Carrie Kappers, jongedame.

KENNA: Maar het is zo'n stuid!

TIPPY: Mooi! Dan zal ze jullie tenminste geen rottigheid laten uithalen! (*gaat links af*)

KENNA: Pap, waarom staar je zo naar de kast?

KELVIN: (*staat op, loopt richting kast*) Ik zag toch dat—

KENNA: Pap, weerwolven bestaan niet, oké? Nova had een programma over weerwolven en er waren vier psychologen die het er allemaal over eens waren dat ze het resultaat van massahysterie zijn.

KELVIN: Harige snuit, scherpe tanden, een muskusachtige geur...

KENNA: Goed, Pap. Ga zitten. (*KELVIN gaat zitten*) Wat is het probleem?

KELVIN: Niets.

KENNA: Dit is Kenna, Pap. Je eerstgeborene. Laat het maar horen.

KELVIN: Ik ben ontslagen.

KENNA: Je bedoelt, geen KittyKatty voordeeltjes meer?

KELVIN: Geen gratis stukjes tonijn meer, geen gratis sappige brokken, geen gratis kippenvleugeltjes?

KENNA: Wow, Pap, wat ga je nu doen?

KELVIN: Ik weet het niet. Meneer Arendsen had een memo in mijn postbakje gestopt waarin stond dat ik mijn troep uit het kantoor moest weghalen en dat zijn aanbeveling toppie-joppie zou zijn.

KENNA: Heb je met hem gesproken?

KELVIN: Hij was er niet vandaag, Kenna... maar wat je ook doet, geen woord tegen je moeder. Ik denk niet dat zij er erg blij mee zal zijn.

KENNA: Ik vertel net zo lief Lucretia Borgia dat ik iets wil drinken.

KELVIN: Wat moet ik nu doen?

KENNA: Er zijn andere kattenvoerbedrijven! En met jouw kwaliteiten, Pap, kun je vast wel voor jezelf beginnen met al die troep die in de koelkast ligt.

KELVIN: Bedankt dat je zoveel vertrouwen in me hebt, Kenna. Vind jij dat donkerrood het beste bij dit jasje past? *(hij houdt de das voor)*

KENNA: Alles past beter bij dat jasje. *(De DEURBEL gaat)*

KELVIN: *(staat op)* Dat zal de oppas zijn.

KENNA: Ik heb geen oppas NODIG!

KELVIN: Bekijk het maar zo, Kenna: zij helpt je om op Kevin en Kelly te passen. Sluit maar vriendschap met haar.

KENNA: Ze is vreselijk! Iedereen heeft een hekel aan haar! *(KELVIN doet de deur open en daar staat CARRIE, gekleed in spijkerbroek, T-shirt en jasje. Ze heeft een schooltas bij zich waarin diverse boeken zitten)*

CARRIE: *(verlegen)* Hai. Ik ben Carrie. Carrie Kappers? Jullie buurmeisje?

KELVIN: Kom verder. Carrie. Mijn naam is Teeuwen. Dit is Kenna.

CARRIE: Hai.

KENNA: Jij bent het meisje op wie Gekke Eddie een oogje heeft.

KELVIN: Ach, dat is waar ook, jullie zitten op dezelfde school.

KENNA: Ja, Pa. Hier ben ik al een beetje te oud voor.

KELVIN: Carrie, je hoeft niet per se op Kenna te passen. Je moet voor Kevin en Kelly oppassen. Ik bedoel... op ze passen.

KENNA: Hoe oud zijn ze?

KELVIN: Twaalf en tien. Nou, doe maar net of je thuis bent. Ik moet een andere stropdas omdoen. *(hij gaat links af)*

KENNA: Hoe komt het dat je niet naar het Lente Pestilente Bal bent gegaan met Gekke Eddie?

CARRIE: Is dat vanavond?

KENNA: *(wil kwetsen)* Hij is er vast met Gerda Smulders heen, denk je ook niet?

CARRIE: *(in de verdediging)* Ik hou hem niet in de gaten.

KENNA: Hij is nogal eigenaardig.

CARRIE: Dat zal wel.

KENNA: Weet je dat hij EERLIJK WAAR denkt dat het 1955 is.

CARRIE: Dat is beter dan dat hij denkt dat het 1945 is.

KENNA: *(kijkt naar de schoolboeken)* Oké. Dus jij denkt dat je tijd zult hebben om te lezen?

CARRIE: Het is algebra en scheikunde. Ik heb een heleboel huiswerk dit weekend. Ik dacht er aan te gaan werken als jullie allemaal in bed liggen.

KENNA: Mijn hemel! *(er komt van links een papieren vliegtuigje zweven dat landt aan Carries voeten)* Zeker voor jou.

CARRIE: Een boodschap? Wat leuk. *(vouwt het vliegtuigje open en leest)* Je sterft vóór zonsopgang.

KENNA: Weet je wat er met de laatste oppas die we hadden is gebeurd?

CARRIE: *(angstig)* Nee.

KENNA: *(vrolijk)* De politie ook niet. En haar familie ook niet. Zelfs bloedhonden hielpen niet. *(CARRIE lacht flauwtjes en KEVIN en KELLY komen op)*

KEVIN: *(bekijkt CARRIE van top tot teen)* Wat denk jij, Kelly?

KELLY: Het lukt wel met haar.

KEVIN: Ik weet het niet. Ze is te mager om goed terug te vechten.

CARRIE: Ik... ik ben Carrie. Ik woon verderop in de straat.

KELLY: Dat weten we. Wij hebben een telescoop.

KEVIN: Ja, en jij hebt stomme posters aan de muur in je slaapkamer.

KENNA: *(sarcastisch)* Toe, jongens, Carrie mist het grote Lente Pestilente om op jullie te gaan passen... dus wees aardig voor haar.

KELLY: Ze is waarschijnlijk door niemand gevraagd.

CARRIE: Ik had geen zin om te gaan. Echt niet.

KEVIN: *(sarcastisch)* Natuurlijk niet. En ik schilder stippels op paaseieren.

CARRIE: Nou ja, we gaan het vanavond hoe dan ook gezellig maken, toch?

KELLY: Reken maar!

TIPPY: *(komt op met haar stola. Ziet er poepchic uit)* Hallo, Carrie. Hoe is 't met je vanavond?

CARRIE: Prima. U ziet er prachtig uit, mevrouw Teeuwen.

TIPPY: O, dank je wel. Neem hier een voorbeeld aan, kinderen!

KENNA: Mam, je weet toch van die profeet in eigen land. Wordt nooit geëerd.

KEVIN: *(verveeld)* Waar gaan jullie heen vanavond?

TIPPY: Dineren bij de familie Berkhout.

KELLY: *(jengelend)* Ik wil dat jullie thuisblijven.

TIPPY: Toe nou, liefje. *(knuffelt haar)* We zijn om een uur of tien weer

terug. De Berkhoutjes gaan ALTIJD vroeg naar bed zodat ze die honden van hen kunnen uitlaten.

KEVIN: Mogen we tot tien uur opblijven?

TIPPY: Jullie moeten doen wat Carrie zegt. Luister, Carrie schatje, er hangt een briefje met het telefoonnummer aan de koelkast en er liggen Magnums in het vriesvak.

KEVIN: Vriesvak? Jij zei dat ik ze in de kast moest leggen!

TIPPY: IJslollies in de kast? Waarom zou ik dat zeggen... dan smelten ze. Nou ja, Carrie vindt het vast niet erg om die smeerboel even schoon te maken. Er is trouwens genoeg popcorn die even in de magnetron moet en er staat een heleboel cola. Dus veel plezier. *(KELVIN komt op met een andere stropdas om)* Kijk, dat lijkt er op wat een leidinggevende figuur bij KittyKatty Kattenvoer zou dragen. Klaar?

KELVIN: Moeten we echt gaan, Tippy? Mijn maag voelt alsof er een atoombom in ontploft is.

TIPPY: We kunnen de Berkhoutjes niet teleurstellen. O, en Kelvin, als we in de woonkamer zijn moet je goed op die sofa bij het raam letten. Ik wil er morgen een kopen in diezelfde tint lavendelblauw.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto